

**КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
ФІЛОСОФСЬКИЙ ФАКУЛЬТЕТ
КАФЕДРА ФІЛОСОФІЇ ТА МЕТОДОЛОГІЇ НАУКИ**

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Заступник декана
з навчальної роботи

_____ Комаха Л.Г.

«__» _____ 2019 року

**РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
МЕТОДОЛОГІЯ ТА ОРГАНІЗАЦІЯ
НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ З
ОСНОВАМИ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ
ВЛАСНОСТІ
для студентів**

галузь знань	12 Інформаційні технології
спеціальність	121 Інженерія програмного забезпечення
освітній рівень	магістр
освітня програма	Програмне забезпечення систем
вид дисципліни	обов'язкова

Форма навчання	денна
Навчальний рік	2020/2021
Семестр	1
Кількість кредитів ECTS	3
Мова викладання, навчання та оцінювання	українська
Форма заключного контролю	залік

Викладачі: **д. філос. н., професор Чуйко В.Л.** (лекції, семінарські заняття).

Пролонговано: на 20__/20__ н. р. _____ (_____) «__» 20__ р.

на 20__/20__ н. р. _____ (_____) «__» 20__ р.

КИЇВ – 2019

Розробник: Чуйко Вадим Леонідович, д. філос. н., професор кафедри філософії та методології науки.

ЗАТВЕРДЖЕНО

Зав. кафедри «Філософії та методології науки»

_____ Добронравова І.С.

Протокол № ____ від « ____ » _____ 20__ р.

Схвалено науково-методичною комісією філософського факультету

Протокол від « ____ » _____ 20__ року № ____

Голова науково-методичної комісії _____ Маслікова І.І.

Схвалено науково-методичною комісією факультету комп'ютерних наук та кібернетики

Протокол від « ____ » _____ 20__ року № ____

Голова науково-методичної комісії _____ Омельчук Л.Л.

1. Мета дисципліни – познайомити студентів із сучасною методологією науки, дати їм можливість засвоїти сукупність методологічних засобів науки взагалі та їхньої фахової дисципліни зокрема, надати студентам знання та вміння, що створюють необхідне методологічне підґрунтя для здійснення фахової науково-дослідницької роботи, її презентації науковій спільноті.

2. Попередні вимоги до опанування навчальної дисципліни. Для успішного вивчення дисципліни «Методологія та організація наукових досліджень з основами інтелектуальної власності» студенти повинні відповідати наступним вимогам:

1. **Знати:** теоретичні основи фахових дисциплін, основні поняття філософії науки.
2. **Вміти:** збирати та інтерпретувати інформацію щодо наукових досліджень.

3. Анотація навчальної дисципліни. Навчальна дисципліна «Методологія та організація наукових досліджень з основами інтелектуальної власності» є складовою освітньо-наукової програми підготовки фахівців за другим (магістерським) рівнем вищої освіти у галузі знань 12 Інформаційні технології за спеціальністю 121 Інженерія програмного забезпечення в рамках освітньо-наукової програми «Програмне забезпечення систем».

В рамках даної дисципліни розкривається зміст понять «методологія», «методика», «методи дослідження», «множина методологічних систем», розуміння науки як дослідження, розглядаються конкретно-науковий, загальнонауковий та філософський рівні методології. Розглядаються особливості структури теоретичного та емпіричного наукового пізнання.

Дана дисципліна є нормативною навчальною дисципліною в рамках освітньої програми «Програмне забезпечення систем». Викладається у **1 семестрі в обсязі – 90 год., (3 кредити ECTS)** зокрема: лекції – 14 год., семінарські заняття – 14 год., консультації – 2 год., самостійна робота – 60 год. У курсі передбачено 1 змістовна частина та 1 контрольна роботи. Завершується дисципліна – **заліком**.

4. Завдання (навчальні цілі). Основними завданнями дисципліни «Методологія та організація наукових досліджень з основами інтелектуальної власності» є набуття знань, умінь та навичок (компетентностей) на рівні новітніх досягнень в області методології науки та інтелектуальної власності відповідно до освітньої кваліфікації магістр з інженерії програмного забезпечення. Зокрема, розвивати:

- Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу (ЗК01).
- Здатність проведення теоретичних та прикладних досліджень на відповідному рівні (ЗК03).

5. Результати навчання за дисципліною.

Результат навчання (1. знати; 2. вміти; 3. комунікація; 4. автономність та відповідальність)		Форми (та/або методи і технології) викладання і навчання	Методи оцінювання та пороговий критерій оцінювання (за необхідності)	Відсоток у підсумковій оцінці з дисципліни
Код	Результат навчання			
PH1.1	Знати поняття наукового методу та методології, основні методи наукового дослідження: емпіричні, теоретичні, загальнонаукові;	Лекційні та семінарські заняття, самостійна	Тест (60% правильних відповідей), контрольна	20%

	загальнонаукові методологічні принципи.	робота.	робота.	
PH1.2	Знати характеристики відомих методологічних систем: індуктивізму, конвенціоналізму методології фальсифікаціонізму; історичної школи у філософії науки, зокрема теорії наукових революцій Т. Куна, методології науково-дослідницьких програм І. Лакатоша, методологічного анархізму П. Фойерабенда; критики догматичної раціональності Л. Лаудана та Г. Патнема.	Лекційні та семінарські заняття, самостійна робота.	Тест (60% правильних відповідей), контрольна робота.	20%
PH2.1	Вміти розрізняти науку як систему знань, соціальний інститут та дослідницьку діяльність, розуміти історичну зміну системи засад науки як зміну типів наукової раціональності в процесі глобальних наукових революцій.	Лекційні заняття, самостійна робота.	Захист реферату, опитування на семінарських заняттях, контрольна робота.	20%
PH2.2	Вміти розрізняти метод, методологію, методику, техніку; усвідомлювати багаторівневість методології науки, різноманітність конкретно-наукових методологій, розуміти норми наукового дослідження як методологічні принципи; використовувати вимоги до наукової теорії як загальнонаукові методологічні принципи.	Лекційні заняття, самостійна робота.	Захист реферату, опитування на семінарських заняттях, контрольна робота.	20%
PH3.1	Зрозуміле і недвозначне донесення власних знань, висновків та аргументації до фахівців і нефахівців.	Семінарські заняття, самостійна робота.	Захист реферату.	10%
PH4.1	Здатність організувати наукові дослідження та продовжувати навчання з високим ступенем автономії.	Самостійна робота.	Захист реферату.	10%

6. Співвідношення результатів навчання дисципліни із програмними результатами навчання.

Програмні результати навчання	Результати навчання дисципліни					
	РН1.1	РН1.2	РН2.1	РН2.2	РН3.1	РН4.1
ПРН09. Знати і застосовувати сучасні професійні стандарти і інші нормативно-правові документи з інженерії програмного забезпечення.	+	+	+	+		
ПРН13. Оформляти результати досліджень у вигляді статей у наукових виданнях та тез доповідей на науково-технічних конференціях.					+	+

7. Схема формування оцінки.

Контроль знань здійснюється передбачає дворівневе оцінювання засвоєного матеріалу, зокрема **оцінювання теоретичної підготовки** – результати навчання (знання 1.1, 1.2), що складає 40% від загальної оцінки та **оцінювання практичної підготовки** – результати навчання (вміння 2.1, 2.2); (комунікація 3.1); та (автономність та відповідальність 4.1), що складає 60% загальної оцінки.

7.1 Форми оцінювання студентів.

Семестрове оцінювання:

1. Тест 1: РН1.1. – **10 балів/6 балів.**
2. Тест 2: РН1.2 – **10 балів/6 балів.**
3. Контрольна робота: РН1.1, РН1.2, РН2.1, РН2.2 – **20 балів/12 балів.**
4. Опитування на семінарських заняттях: РН2.1, РН2.2 – **20 балів/12 балів.**
5. Реферат: РН 2.1, РН2.2, РН3.1, РН4.1 – **40 балів/24 бали.**

Варіанти для контрольної роботи.

Варіант № 1

1. Поняття «носії парадигми».
2. Логічний емпіризм як різновид індуктивізму.

Варіант №2

1. Історизм про відновлення наукових кадрів наукової школи.
2. Стандартна модель наукового пізнання індуктивізму.

Варіант №3

1. Метод історизму.
2. Відношення «факт – теорія».

Варіант №4

1. К. Поппер про «зростання» наукового знання.
2. Концепція істини А. Тарського.

Варіант №5

1. П. Фейєрабенд про неможливість існування «когнітивно єдиної науки».
2. Демаркація наукового і ненаукового знання індуктивізмом.

Варіант №6

1. П. Фейєрабенд про принцип проліферації наук.
2. Індуктивізм аналітичної філософії.

Варіант №7

1. Ст. Тулмін про розмежування наукової і логічної раціональності.
2. Процедура доведення судження фактами та індуктивне і дедуктивне виведення з доведених суджень.

Варіант №8

1. Вирішення проблеми демаркації наукового і ненаукового знання критичним раціоналізмом.
2. Функціональне розмежування інтелектуальної інтуїції і логіки конвенціоналізмом.

Варіант №9

1. Критичний раціоналізм про умови визнання кращої наукової теорії.
2. Теза «Дюгема-Куайна».

Варіант №10

1. Критичний раціоналізм про вирішення «зростання наукового знання» і систематизації.
2. Конвенціоналізм: концепція єдності предмета, властивості, відношення, положення.

Варіант №11

1. Критичний раціоналізм про відношення «теорія-факт».
2. Конвенціональне обґрунтування несумірності засобів здобування емпіричних і теоретичних знань.

Варіант №12

1. Критика універсалістських теорій критичним раціоналізмом.
2. А. Пуанкаре про поняття «класифікуюча система».

Теми рефератів:

За **темою 1**. Наука і методологічна система (реферат з опрацювання праць):

- Лук'янець В., Кравченко О., Озадовська Л. Сучасний науковий дискурс: Оновлення методологічної культури. – К.,2000.
- Чуйко В.Л. Рефлексія основоположень методологій філософії науки: Монографія. – К.,2000. – 252 с.
- Чуйко В.Л. Про методологічну недосконалість монізму \ \ Філософські читання пам'яті Павла Копніна. – К.,1997. – С.119-127.

За **темою 2.** Філософія науки як напрямок філософських досліджень (реферат з опрацювання праць) :

- Рижко В.А. Концепція як форма наукового знання. – К.,1995.
- Чуйко В.Л. Національна мова науки як феномен історії культури // Проблеми філософії. – К.,1991. – №88. – С.89-95.
- Чуйко В.Л. Особливості предмета досліджень філософії науки // Практична філософія. –№1. – К.,2001. – с.174-183.

За **темою 3.** Емпіризм і методологія індуктивізму (письмові відповіді на питання по 2 стор.):

- демаркація наукового і ненаукового знання індуктивізмом;
- стандартна модель наукового пізнання індуктивізму;
- логічний емпіризм;
- семантичні та синтаксичні закономірності і мова науки.

За **темою 4.** Дедуктивізм і методологія конвенціоналізму (письмові відповіді на питання по 2 стор.):

- несумірність засобів здобування емпіричних і теоретичних знань;
- класифікація і поняття “наукова теорія”;
- теза Дюгема-Куайна;
- функціональне розмежування інтелектуальної інтуїції і логіки;

За **темою 5.** Прикладна наука і методологія фальсифікаціонізму (письмові відповіді на питання по 2 стор.):

- вирішення проблеми демаркації наукового і ненаукового знання критичним раціоналізмом;
- умови визнання кращої наукової теорії;
- вирішення «зростання наукового знання» від систематизації;
- відношення «теорія-факт».

За **темою 6.** Методологічний історизм (письмові відповіді на питання по 2 стор.):

- носії парадигми;
- поняття «зовнішня» та «внутрішня» історія науки;
- принцип проліферації наук;
- розмежування наукової і логічної раціональності.

Теми можуть бути сформульовані студентом самостійно, виходячи з програми. Використання матеріалу з різних тем заохочується додатковими балами.

7.2 Організація оцінювання.

Терміни проведення форм оцінювання:

1. Тест 1: до 7 тижня семестру.
3. Тест 2: до 13 тижня семестру.
4. Контрольна робота: до 13 тижня семестру.
5. Опитування на семінарських заняттях: до 14 тижня семестру.
6. Реферат: до 10 тижня семестру.

Тести 1, 2 проводяться на лекціях у формі експрес-контролю з 10 питань на завершенні сьомої та тринадцятої лекцій. Одна правильна відповідь – один бал.

Опитування на семінарських заняттях. Максимальна кількість отриманих ці цією формою контролю балів – 20.

Усна відповідь:

- 5 балів – студент у повному обсязі володіє навчальним матеріалом, вільно та аргументовано його викладає, глибоко та всебічно розкриває зміст поставленого завдання, використовуючи обов’язкову та додаткову літературу, першоджерела;
- 4 бали - студент у достатньому обсязі володіє навчальним матеріалом, вільно його викладає, але може не вистачати аргументації в поясненнях, в основному розкриває зміст поставленого завдання, використовує обов’язкову літературу. Допускаються несуттєві неточності;
- 3 бали – в цілому володіє навчальним матеріалом, але не демонструє глибини знань, не спирається на необхідну навчальну літературу, першоджерела. Має у відповіді суттєві неточності;
- 2 бали – не в повному обсязі володіє матеріалом, фрагментарно та поверхово його викладає, недостатньо розкриває зміст поставлених питань. Має суттєві помилки у відповіді.

Доповнення / дискусія:

- 2 бали – доповнення змістовне, ґрунтовне, конструктивно доповнює обговорення теми;
- 1 бал – доповнення містить інформацію, що суттєво не розширює дискусію.

Контрольна робота – проводиться у вигляді письмової роботи. Максимальна кількість отриманих ці цією формою контролю балів – 20.

- 20-18 балів студент у повному обсязі володіє навчальним матеріалом, вільно та аргументовано його викладає, глибоко та всебічно розкриває зміст поставленого завдання, правильно інтерпретує отримані результати, використовує обов’язкову та додаткову літературу, демонструє самостійність, достовірність, незаангажованість проведеного дослідження / письмової роботи
- 17-15 балів – в цілому володіє навчальним матеріалом, але не демонструє глибини знань, самостійності у вирішенні поставлених завдань, не спирається на необхідну навчальну літературу, робота містить суттєві неточності
- 12-14балів – не в повному обсязі володіє матеріалом, фрагментарно та поверхово його викладає, недостатньо розкриває зміст поставлених питань. Має суттєві помилки в роботі. Демонструє не самостійність у виконанні завдань.

Реферат оцінюється, виходячи з компетентностей, проявлених студентом на основі його самостійної роботи.: здатності до автономної роботи та вміння шукати інформацію та послуговуватися нею.

Студент має право на одне перескладання контрольної роботи із можливістю отримання максимумо 16 балів за кожну. Термін перескладання визначається викладачем.

У випадку відсутності студента з поважних причин відпрацювання та перездачі контрольних робіт здійснюються у відповідності до «Положення про організацію освітнього процесу».

7.3 Шкала відповідності оцінок.

Зараховано / Passed	60-100
Не зараховано / Fail	0-59

8. Структура навчальної дисципліни. Тематичний план лекцій і семінарський заняття.

№ лекції	Назва теми	Кількість годин		
		Лекції	Семінарські заняття	Самостійна робота
1	Тема 1. Наука як дослідження.	2	2	10
2	Тема 2. Методи та методологія.	2	2	10
3	Тема 3. Методологія емпіризму.	2	2	10
4	Тема 4. Конвенціоналізм.	2	2	10
5	Тема 5. Критичний раціоналізм та еволюційна епістемологія.	2	2	10
6	Тема 6. Історизм.	2	4	10
Контрольна робота		2		
Консультація			2	
ВСЬОГО		14	14	60

Загальний обсяг – **90** год., в тому числі:

Лекції – **14** год.

Семінарські заняття – **14** год.

Консультації – **2** год.

Самостійна робота – **60** год.

Теми, винесені на самостійне опрацювання.

1. Система знання і філософська рефлексія. Об'єкт, суб'єкт, предмет наукового пізнання.
2. Логіка і методологія науки. Епістемологія і методологія. Наукова картина світу. Система методологічного знання.
3. Феноменологічний і реконструктивний аналіз науки. Раціональна реконструкція науки і реконструктивна рефлексія.
4. Множина методологічних систем філософії науки та їх класифікації.
5. Філософія науки як самостійний філософський «напрямок», який досліджує особливості явищ науково-пізнавальної діяльності та як «розділ» відповідної філософської доктрини у межах інших філософських напрямів.
6. Філософія науки та філософії історії, культури, релігії, техніки як розділи різних філософських напрямків (марксизму, неотомізму, персоналізму, екзистенціалізму).
7. Предмет філософії науки. Імаментні закони існування науки. Проблема визначення взаємовпливу науки на людину, суспільство, культуру.
8. Критика тези про «відносно самостійний характер існування науки». Інтерналістська та екстерналістська концепція науки.
9. Доведення судження фактами та індуктивне і дедуктивне виведення з раніше доведених суджень. Псевдонаукові судження.

10. Класичний індуктивізм аналітичної філософії. Вирішення Расселом проблеми визначених дескрипцій; Фреге – про сенс і референції; Тарського – про істину.
11. Відношення суб'єкта і об'єкта пізнання в філософії науки індуктивізму. Концепція Р. Карнапа і Ч. Морріса про дослідження відношення між фізичними об'єктами і знаками.
12. Логічний емпіризм. Семантичні та синтаксичні закономірності і мова науки.
13. Несумірність засобів здобування емпіричних і теоретичних знань. Дедукція і суб'єктивізм в організації теоретичної системи знання (апріоризм).
14. Класифікуюча система і наукова конвенція. Класифікація і поняття «теорії»: єдність предмета, властивості, відношення, положення та ін., що складають відношення основоположень і наслідків.
15. Множина теорій, що несуперечливо узгоджуються з єдиною емпіричною «базою» даних. Теза Дюгема-Куайна. Концепція рекурентних міркувань (А. Пуанкаре). Функціональне розмежування інтелектуальної інтуїції і логіки.
16. Вирішення проблеми аналітичних та систематичних міркувань конвенціоналізмом. Відношення між конвенціоналізмом та інструменталізмом. Розмежування методології та епістемології.
17. Принцип «фаллібілізму» та епістемологічна критика індуктивізму. Конвенціоналізм і фальсифікаціонізм. Умови визнання теорії науковою. Вирішення дослідження процесів «зростання наукового знання» від систем та структур наукового знання. Критика універсалістських теорій. Фальсифікаціонізм про відношення «теорія-факт». Вирішальний експеримент і фальсифікація теоретичної системи знання.
18. Концепція «трьох світів» (К. Поппера). Розмежування методології і онтології.
19. Аналіз відношень між різними теоретичними системами: «науками», «парадигмами», «науковими школами», «напрямами», «дослідницькими програмами».
20. Фундаментальне значення для існування співтовариства науковців процесу відновлення наукових кадрів наукової школи, носіїв парадигми. Абстрагування від хронологічності історичної емпірії як метод раціонального єднання нових наукових уявлень з попередніми у несуперечливу систему та формування нової парадигми.
21. Метод історизму: «зростання» наукового знання як слідування варіацій теорії одного роду; неусвідомлена саморефлексія у процесі обґрунтування історією особистих наукових уявлень; незалежність емпіричної «фальсифікації» і реальної «відмови» від вже створеної теорії. Поняття «зовнішня» та «внутрішня» історія науки.
22. П. Фейєрабенд про безпідставність ілюзій про можливість існування «когнітивно єдиної науки». Методологічне обґрунтування та раціональне пояснення процесу «поліферації» наук.
23. Розмежування наукової та логічної раціональності Ст. Тулміним.

9. Рекомендовані джерела:

Основні:

1. Аналитическая философия: Избранные тексты \ Сост. Вступ. ст. и коммент. А.Ф. Грязнова. – М.,1993.
2. Добронравова І. С., Білоус Т. М., Комар О. В. Новітня філософія науки. – К., 2009. <http://www.philsci.univ.kiev.ua>
3. Добронравова І.С., Сидоренко Л.І. Філософія та методологія науки. Підручник.

4. Київ: «Київський університет», 2008. <http://www.philsci.univ.kiev.ua>
5. Методологія та організація наукових досліджень: навч. Посіб./ І.С. Добронравова, О.В. Руденко, Л.І. Сидоренко та ін.; за ред. І.С. Добронравова (ч.1), О.В. Руденко (ч.2). – К.: ВПЦ «Київський університет», 2018. – 607 с.
6. Філософія науки: підручник / І.С. Добронравова, Л.І. Сидоренко, В.Л. Чуйко та ін.; за ред. І.С. Добронравової. – К.: ВПЦ «Київський університет», 2018. – 255 с.

Додаткові:

1. Баженов Л.Б. [Строение и функции естественнонаучной теории](#). – М., 1986. – Гл.4,5.
2. Добронравова І.С. Норми наукового дослідження в нелінійному природознавстві // Філософська думка. 1999. №4. С.36-48. <http://www.philsci.univ.kiev.ua>
3. Кун Т. Структура научных революций. – М., 1975.
4. Кримський С.Б. Запити філософських смислів. // Кримський С.Б. Під сигнатурою Софії. Київ: Видавничий дім «Києво-Могилянська академія», 2008, 718с. С.444-717.
5. Лаудан Л. Наука и ценности. (Главы из книги.) // Современная философия науки. – М., 1994.
6. Лакатос И. Фальсификация и методология научно-исследовательских программ. – М., 1995.
7. Лакатос И. История науки и ее рациональные конструкции // Структура и развитие науки. - М., 1978.
8. Мандельброт Б. Фрактальная геометрия природы. – Москва: Институт компьютерных исследований, 2002, 656 с.
9. Морен Э. Метод. Природа природы. М.: «Прогресс – Традиция» .2005. 464с.
10. Пайтген Х.-О., Рихтер П.Х. Красота фракталов. – М., 1993.
11. Пригожин И., Стенгерс И. Порядок из хаоса. – М., 1986.
12. Степин В.С. Теоретическое знание. М., 2000.